

عنوان مقاله:

رابطه ی بین هوش هیجانی و استرس شغلی کارکنان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه و تعالی کسب و کار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محسن حاجی اسمعیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت دولتی، پردیس دانشگاه شهید بهشتی

روزبه حاجی اسمعیلی - دانشجوی دکترای رشته مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی

صبا عبدیان - کارشناسی ارشد رشته مدیریت جهانگردی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

این مقاله در پی بررسی رابطه ی بین هوش هیجانی و استرس شغلی می باشد. متغیر استرس شغلی به عنوان متغیر وابسته در این تحقیق در نظر گرفته شده و شاخص های هوش هیجانی شامل متغیرهای خودآگاهی، خودتنظیمی، انگیزش، همدردی و مهارت اجتماعی در نقش متغیر مستقل تعریف شده اند. روش پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی است. پرسشنامه های مورد استفاده در این تحقیق، پرسشنامه ی جک (برای سنجش هوش احساسی) و پرسشنامه ی جکدیش دوا (برای سنجش استرس شغلی) می باشد. جامعه ی آماری تحقیق، کارکنان و مدیران معاونت حمل و نقل سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای ایران است که تعداد آنها ۵۰ نفر بوده و با توجه به جدول مورگان تعداد نمونه برای این تحقیق ۴۵ نفر از اعضای جامعه ی آماری در نظر گرفته شده است. شاخص خودآگاهی به میزان ۳۱٪- در استرس شغلی تاثیرگذار است. به همین ترتیب شاخص خودتنظیمی به میزان ۴۰٪-، شاخص انگیزش به میزان ۳۷٪-، شاخص همدردی به میزان ۲۶٪- و شاخص مهارت اجتماعی به میزان ۴۶٪- واحد در استرس شغلی تاثیرگذار است. برای بررسی اطلاعات جمعیتی شناختی متغیرها از آزمون تی- استیودنت و آنالیز واریانس و جهت اولویت بندی شاخص های هوش احساسی از آزمون رتبه ای فریدمن استفاده شده است. نتایج اولویت بندی شاخص های هوش هیجانی نشان میدهد که انگیزش با میانگین رتبه ای ۲.۷۸ در اولویت نسبت به سایر ابعاد قرار دارد. پس از آن به ترتیب خودآگاهی با میانگین رتبه ای ۲.۵۷، خودتنظیمی با میانگین رتبه ای ۲.۵۶ و در پایان همدردی با میانگین رتبه ای ۲.۱۰ و مهارت اجتماعی با ۲.۰۸ در اولویت میباشد

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، استرس شغلی، خودآگاهی، انگیزش، همدردی، مهارت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/330991>

